

Sagaidot Sveču dienu, 1.b klases skolēni iepazīna Sveču dienas tradīcijas, ticējumus, iepazīnās ar sveču liešanas dažādajiem paņēmieniem.

Sveču dienu ik gadu atzīmē 2.februārī. To mēdz dēvēt arī par Svecaini, Grabenīcu, Ziemas Māru. Ar šo dienu noslēdzas Ziemassvētku laiks un sākas agrs pavasaris.

Viens no veicamajiem darbiem šajā dienā bija sveču liešana, jo uzskatīja, ka tad sveces degs gaiši un spoži.

Sievietēm šī ir svētku diena, kad nedrīkst ne matus ķemmēt, ne kāpostus vārit, kā arī adatas cilāt, attiecīgi, lai mati nestāv kā sveces, lai kāposti labi aug un nabadzība nedur.

Sveču dienā jāsmejas, lai visu gadu būtu jautrs prāts un gads būtu labs.

Jauniem cilvēkiem šajā dienā jāēd dzērvenes, lai vairotu skaistumu.

Ticēja, ka tas, kurš šajā dienā vairāk mielosies un smiesies, jaunajā gadā dzīvos pārticīgi un laimīgi.

Šodien visi smejamies un daudz ēdam! Bet vārītus kāpostus gan nē, jo tad tie augšot gari un tārpaini. Matus neķemmējam! Jo tad tie stāvēs kā sveces un būs sveķaini.

Vērojam laiku! Un vērojam, kā deg sveces!

JA SVECE DEG VIENĀDI, BEZ SPRAKŠĶĒŠANAS, TAD GAIDĀMS JAUKS LAIKS.

JA SVEČU DIENĀ APMĀCIES LAIKS, TAD ZEMNIEKIEM BAGĀTS GADS, BET, JA SPĪD SAULE, TAD NABADZĪGS GADS.

ŠAJĀ DIENĀ NAMAMĀTES VĀRA PUPAS UN CEP KARAŠAS. JA KĀDAI NAV, KO CEPT - TAI VAJAG DRUSKU GAĻU VAI MILTUS IELIKT KRĀSNĪ, LAI SMARŽA PĀRIETU PĀRI ISTABAI.

2. un 3.a klašu skolēni šodien, priecīgi smiedamies, zīmēja sveces. Tās izdevās skaistas un greznas! Otrklasnieki šobrīd vizuālajā mākslā iepazīst latviešu kultūras mantojumā lietotās zīmes. Šodien tām tika gods rotāt sveces!

